

بررسی تاثیر ضایعات پلاستیکی و لاستیک فرسوده بر روسازی آسفالت

سجاد کفاش زاده^۱، مبین استواری^{۲*} و علی نایبی فر^۳

۱- استاد دانشگاه، فوق لیسانس عمران گرایش راه و ترابری، بیرجند، ایران

۲- دانشجوی کارشناسی مهندسی عمران، دانشگاه صنعتی بیرجند، ایران

۳- فوق لیسانس عمران گرایش راه و ترابری، دانشگاه غیرانتفاعی هرمزان، بیرجند، ایران

*نویسنده مسئول: demostovari7@yahoo.com

چکیده

ظرفیت محدود محل دفن زباله، کاهش منابع معدنی مناسب، اثرات منفی محیط زیستی عوامل اصلی در بازیافت مواد زاید جامد در دنیا هستند. در کشورهای در حال توسعه، مواد ضایعاتی بخش بزرگی از زباله های شهری را به خود اختصاص می دهند که عواقب نامطلوبی را بر محیط زیست دارند. یکی از بهترین مکان ها برای استفاده از مواد ضایعاتی، روسازی راه می باشد. مواد ضایعاتی شامل پلاستیک ها (PET)، لاستیک های فرسوده، خرده شیشه، آسفالت های مستعمل و... می باشند که از بین این مواد، ضایعات پلاستیکی (PET یا پلی اتیلن ترفتالات) و لاستیک های فرسوده اکثریت مواد زاید جامد را تشکیل می دهند. هدف از این مقاله بررسی استفاده از مواد زاید جامد PET و لاستیک های فرسوده می باشد. در این مقاله سعی گردیده با رجوع به تحقیقات و آزمایشات انجام گرفته در ایران و سایر نقاط جهان به استفاده مجدد از این مواد و همچنین تاثیر استفاده از آن ها بر روی خصوصیات و رفتار روسازی راه پرداخته شود؛ نتایج نشان داد بکارگیری این جایگزین های سنگدانه و قیر بعضی از خصوصیات مقاومتی و دوام آسفالت را بهبود بخشید.

واژه های کلیدی: مواد زاید جامد، استفاده مجدد، روسازی آسفالت، مواد پلاستیکی، لاستیک فرسوده

۱. مقدمه

روزانه در ایران بیش از ۶۰ هزار تن مواد زاید جامد تولید می شود که مقادیر زیادی از آن اعم از مواد لاستیکی، پلاستیکی در محیط زیست رها می شوند و مشکلات زیادی را به وجود می آورند (عمرانی، ۱۳۸۹). مسئله زباله یا به عبارت دیگر مواد زاید، امروزه به یکی از معضلات زیست محیطی برای بشر تبدیل شده است نظر به این که میزان زیادی از مواد زاید جامد را می توان مورد پردازش و بازیافت قرار داد، دفن یا رهاسازی این مواد راه و روشی منطقی به نظر نمی رسد. لذا امروزه در کشورهای توسعه یافته بازیافت و استفاده مجدد از ضایعات مورد توجه خاص قرار گرفته است (عمرانی و همکاران، ۱۳۸۸، ص ۴۲).

توسعه صنعتی و تجارت برون مرزی، باعث افزایش تردد وسایل نقلیه سنگین در جاده ها شده است که به تبع افزایش هزینه نگهداری راه ها از جمله روسازی آن ها را به دنبال دارد. ساخت و نگهداری راه ها به مقادیر زیادی سنگدانه که به طور معمول بیش از ۹۰ درصد وزن آسفالت را تشکیل می دهند، نیاز دارد. سالانه معادل ۱۵ درصد از بودجه عمرانی کشور یعنی مبلغی حدود ۲۵۰۰ میلیارد تومان صرف تهیه قیر و آسفالت می شود و هزینه آسفالت مجدد جاده ها نیز بیش از ۱۵۰۰ میلیارد تومان در سال برآورد شده است (قاسمی، مردی، ۱۳۹۰، ص ۱).

ترکیب مواد غیر متعارف ساخت و ساز در ساخت جاده ها در ۱۹۸۰ یعنی زمانی که مواد خام مرسوم مانند قیر، سنگریزه های شکسته و مخلوط مصالح غیر محدود، روبه کاهش نهادند، آغاز شد. فرایند تولید سنگدانه ها اختلالی جدی را در محیط زیست و همچنین در اقتصاد به علت کاهش شدید منابع طبیعی ایجاد نموده است. علاوه بر این نرخ هشدار دهنده تولید روبه افزونی ضایعات چیزی است که زیربنای تلاش ها به منظور ارزیابی احتمال ادغام محصولات جانبی مختلف در ساخت جاده ها قرار گرفت. عمده ترین مواد بازیافتی که در حال حاضر به صورت عملی مورد استفاده اند شامل زباله های پلاستیکی، لاستیک های مستعمل، شن و ماسه ریخته گری، خاکستر فرار و خاکستر پایین، ماسه نفتی، سنگ مرمر، سنگدانه بتن بازیافت شده، روسازی آسفالت احیا شده و سرباره فولاد می باشند (ابوکتالا، ۲۰۱۶).

نکات محوری در استفاده از مواد زائد در ساخت جاده ها کاهش پیامدهای مخرب پردازش مواد طبیعی در محیط زیست، کاهش فشار وارده به مسئولان در کشورهای در حال توسعه و توسعه یافته در فراهم کردن محل های دفن زباله و تنظیم مقررات برای چنین ضایعاتی و در نهایت تاکید دوباره بر تعهد صنعت در ارتقاء خدمات جاده و کیفیت تردد می باشند. علاوه بر این کمبود منابع طبیعی نیز یک منطبق عینی برای بهره برداری از چنین ضایعاتی است (ابوکتالا، ۲۰۱۶).

یکی از روشهای پیشنهادی برای کاستن ضررهای زیست محیطی این مواد، استفاده از آنها به عنوان ماده افزودنی در مخلوط های آسفالتی است. از آنجایی که سالیانه بیش از ۱۰ میلیون تن آسفالت در کشور به مصرف می رسد، به نظر می رسد روسازی های آسفالتی فرصت مناسبی برای مصرف مقدار زیادی از این ضایعات در راه ها باشند (احمدی نژاد، ۱۳۸۳، ص ۱۰).

در این مقاله سعی گردیده است در ابتدا به معرفی استفاده از ضایعات پلاستیک PET Poly Ethylene Terephthalate (PET) و لاستیک های فرسوده در مخلوط آسفالت بپردازیم، سپس استفاده از این مواد در ساخت روسازی راه و تأثیر آن ها بر رفتار روسازی را طبق پژوهش های انجام گرفته مورد بررسی قرار دهیم.

۲. استفاده از ضایعات پلاستیکی PET در لایه روسازی راه

کالاهای پلاستیکی غالباً از مواد پلیمری مصنوعی ساخته شده و به خاطر دوام و پایداری زیاد در محیط زیست، آلودگی های شدیدی را به وجود آورده که رهایی از آن ها به آسانی میسر نیست. هرچند که پلاستیک ها حدود ۱۰ درصد وزنی ضایعات جامد را تشکیل میدهند، ولی به علت دانسیته کم، حجمی بین ۳۰-۲۵ درصد از کل ضایعات جامد را در بر میگیرند (طباطبایی و همکاران، ۱۳۸۹، ص ۲). یکی از معضلات زیست محیطی که در چند سال اخیر در اکثر نقاط کشور دیده می شود وجود تعداد بیشماری بطری نوشابه و روغن سالاد، ظروف یکبار مصرف، ظروف شامپو و شوینده ها، در زباله و در نهایت در مراکز دفن است. این ظروف از پلاستیک PET ساخته شده اند که به خاطر ساختار پلیمری خاص، روش بازیافت آن، با سایر پلاستیک ها کاملاً متفاوت است و به همین دلیل بازیافت آن در سطح بسیار محدودی انجام می گیرد. با توجه به پلیمرهای متراکم که در ساخت PET به کار رفته اند، این ماده بسیار دیر تجزیه می باشد (قائمیان و همکاران، ۱۳۸۳، ص ۲۲).

کاربرد مواد پلاستیکی به عنوان ماده افزودنی در آسفالت یکی از روش های مناسب برای استفاده مجدد از اینگونه مواد با کمترین اثرات منفی محیط زیست می باشد. کاربرد مواد پلاستیکی در آسفالت که پلاسفالت نیز نامیده می شود علاوه بر کمک به محیط زیست در مصرف قیر و مصالح سنگی صرفه جویی خواهد نمود. در ایران سالانه بیش از ۱۰ میلیون تن آسفالت صرف جاده سازی، راه سازی و رویه سازی جاده ها می شود. طباطبایی و همکاران نشان دادند که جایگزینی ۲۰ درصد مصالح سنگی ریزدانه با ضایعات ظروف پلاستیکی پلی اتیلن ترفتالات اگر چه مقاومت آسفالت را کاهش می یابد ولی باز هم از حد آستانه بیشتر است و افزودن ۵ درصد ضایعات ظروف پلاستیکی به قیر مقاومت آسفالت را افزایش میدهد. بنابراین بهترین گزینه برای دفع مواد زاید پلاستیکی از لحاظ اقتصادی، فنی و محیط زیستی محسوب می شود (طباطبایی و همکاران، ۱۳۸۹).

۳. استفاده از لاستیک در لایه روسازی راه

سالانه بیش از ۲۰۰ هزار تن لاستیک و به تبع چندین هزار تن ضایعات لاستیک در ایران تولید می شود که اهمیت مدیریت این ضایعات را نشان می دهد (قاسمی، مرندی، ۱۳۹۰، ص ۱).

برخلاف دیگر مواد زاید جامد، بازیافت لاستیک یا همان تایر آن قدرها هم کار ساده ای نیست. تایرهای زاید را نمی توان بدون انجام عملیات مقدماتی دفن کرد، از طرف دیگر، تایرهایی که در طبیعت رها می شوند، خطرانی جدی برای محیط زیست و سلامت انسان ها به همراه دارند. به گفته کارشناسان محیط زیست، تجمع و دفن تایرها، آمادگی و قابلیت زیادی برای آتش سوزی دارند، به طوری که آتش گرفتن آنها با دود غلیظی همراه بوده و کنترل آن مشکل است، ضمن آنکه این دودها هیدروکربن های نسوخته هستند و گازهای سمی را وارد محیط می کنند. باید به خاطر داشته باشیم تایرها دارای سولفور، آهن ها و فلزهای دیگر هستند که در فضا و شرایط نامناسب باعث آزاد شدن مواد و گازهای خطرناک میشوند (فخری، دولتعلی زاده، ۱۳۹۰، ص ۲).

استفاده از لاستیک های مستعمل در ساخت وساز و بازسازی جاده ها کارآمد نشان داده شده است. مصارف معمول فرایندهای خشک و تر هستند که در فرایند خشک به عنوان یک چسب در مخلوط آسفالت و در فرایند تر با مخلوط های سنگریزه مورد استفاده اند. آزمایش هایی که توسط دپارتمان حمل و نقل ایالت واشنگتن مانند SAM, SAMI و انواعی دیگری که در زمینه استفاده از لاستیک های مستعمل بازیافت شده انجام شده اند این کار را سودمند اما غیر اقتصادی در آن بازه زمانی نشان داده اند. مواد روسازی تهیه شده از لاستیک هنوز هم پتانسیل پیشرفت برای استفاده در مقیاس های بزرگ را دارند. علاوه بر این، یک مطالعه ی شاخص آزمایشگاهی استفاده از لاستیک را در لایه های طراحی روسازی های متفاوت مطالعه نموده است. بخش های طراحی شامل نسبت های مختلف از خاک، تراشه های لاستیک های مستعمل و ژئوتکتایل بودند که در زمان واقعی ساخته و تست شدند. این کار در دستیابی به پارامترهای مورد نظر موفق بود اگرچه چالش هایی جزئی وجود داشت (آشیش، ناواری، ۲۰۱۷، ص ۱۱).

۴. مواد و روش آزمایشات

۴-۱. آزمایش تاثیر PET در روسازی آسفالت

طبق آزمایشات انجام شده توسط آقایان مقانکی، گنجی فر و حسینی مواد آزمایشی به کار رفته به دو روش مورد آزمایش قرار گرفته شدند (مقانکی و همکاران، ۱۳۹۰):

مواد PET در این آزمایشات به دو شکل مورد استفاده قرار گرفته شد.

الف) گرانول PET: به صورت دانه های با قطر حدود ۳ میلیمتر که با مقادیر ۲۰، ۳۰، ۴۰، ۵۰ و ۶۰ درصد، جایگزین مصالح سنگی هم اندازه (مانده روی الک شماره ۸ با سایز ۴/۷۵-۲/۳۶ میلیمتر) شده اند. برخی مشخصات گرانول های PET در جدول ۱ آمده است. جدول ۲ دانه بندی مخلوط شاهد و مخلوط های پلاسفالت را نشان می دهند. به دلیل سایز دانه بندی انتخاب شده، حداکثر ۱۵ درصد وزن کل مصالح سنگی (به ازای ۶۰ درصد جایگزینی مصالح ۴/۷۵-۲/۳۶ میلیمتر) با گرانولهای PET جایگزین خواهد شد. از آنجا که معادل حجم مصالح سنگی، به مخلوط، PET افزوده شده است، تغییراتی در درصدهای نمونه شاهد و پلاسفالت ها مشاهده می شود که دلیل آن تفاوت دانسیته PET و ماسه می باشد.

(ب) چیپس PET: به خرده های بطری که توسط دستگاه آسیاب تهیه می شوند اصطلاحاً چیپس PET گفته می شود. چیپس های استفاده شده در این آزمایشات، پولک های عبوری از صافی با قطر ۱۲ میلی متر بوده اند. چیپسهای PET با درصد های ۱، ۳ و ۵ (نسبت به وزن کل مخلوط) به مخلوط اضافه شدند.

جدول (۱) مشخصات گرانول pet

مشخصات	گرانول PET
اندازه (mm)	۳±۰/۳
وزن مخصوص (kg/cm ³)	۱/۰۴
نقطه ذوب (°C)	۲۵۵

جدول (۲) درصد وزنی عبوری مصالح آزمایشات

اندازه الک	درصد وزنی عبوری					
	نمونه شاهد	پلاستال ۲۰ درصد	پلاستال ۳۰ درصد	پلاستال ۴۰ درصد	پلاستال ۵۰ درصد	پلاستال ۶۰ درصد
۱۲/۵	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
۹/۵	۹۵	۹۴/۹	۹۴/۸	۹۴/۷	۹۴/۷	۹۴/۶
۴/۷۵	۷۰	۶۹/۲	۶۸/۸	۶۸/۴	۶۸	۶۷/۶
۲/۳۶	۴۵	۴۶/۲	۴۶/۸	۴۷/۴	۴۸	۴۸/۶
۰/۱۵	۱۵	۱۵/۴	۱۵/۶	۱۵/۸	۱۶	۱۶/۲
۰/۰۷۵	۱۰	۱۰/۳	۱۰/۴	۱۰/۵	۱۰/۷	۱۰/۸

قیر مورد استفاده در این آزمایشات برای کلیه مخلوطها، از نوع ۶۰/۷۰ بوده (جدول ۳) و مصالح انتخابی بصورت شسته و شکسته بوده اند. همچنین از پودر سنگ عبوری از الک شماره ۲۰۰ بعنوان فیلر استفاده گردیده است. سطح ترافیک برای طراحی مخلوط آسفالتی، از نوع متوسط و بر اساس آئین نامه روسازی راه های ایران) نشریه شماره ۲۳۴ سازمان برنامه و بودجه انتخاب گردیده است. مصالح سنگی و مواد PET در دمای ۱۸۰ درجه و قیر در دمای ۱۴۰ درجه به طور جداگانه گرم شده و سپس با یکدیگر مخلوط شده اند. جدول (۳) مشخصات قیر ۶۰/۷۰ مصرفی.

قیر	شرکت سازنده	وزن مخصوص (gr/cm ³)	درجه نفوذ (درجه سلوسیوس)	نقطه نرمی (درجه سلوسیوس)	خاصیت انگمی
۶۰-۷۰	پالایشگاه اصفهان	۱/۰۳	۶۶	۵۱	۱۰۰

۴-۱-۱-۱-۴ آزمایش مقاومت مارشال

مقاومت مارشال، مقدار بیشینه باری است (بر حسب کیلوگرم) که نمونه آسفالتی در هنگام بارگذاری، بدون اینکه بشکند آن را تحمل کند. نمونه های آزمایش مارشال بر اساس استاندارد ASTM D 1559 تهیه گردیده اند. این نمونه ها با ۵۰ ضربه به هر طرف (ترافیک متوسط) متراکم شده و در دمای ۱۲۰ درجه متراکم گردیده اند. قطر استاندارد نمونه ها

۱۰۱/۵ میلی متر و ارتفاع آنها ۶۳/۵ میلی متر است. پس از اینکه نمونه ها به مدت یک روز در دمای اتاق سرد شدند، به مدت ۳۰ تا ۴۰ دقیقه در حمام ± 1 درجه قرار می گیرند و سپس بارگذاری می شوند. نتایج هر آزمایش از میانگین ۳ نمونه بدست آمده است.

طبق آئین نامه روسازی راه های ایران، مشخصات و حدود مجاز طراحی برای مخلوط های بتن آسفالتی گرم (HMA7) در جدول ۴ و ۵ نشان داده شده است و کلیه نتایج این تحقیق آزمایشگاهی به جز مقدار روانی در محدوده مجاز بوده است (نشریه ۲۳۴، ۱۳۹۰).

جدول ۴) حدود استاندارد آزمایش مارشال

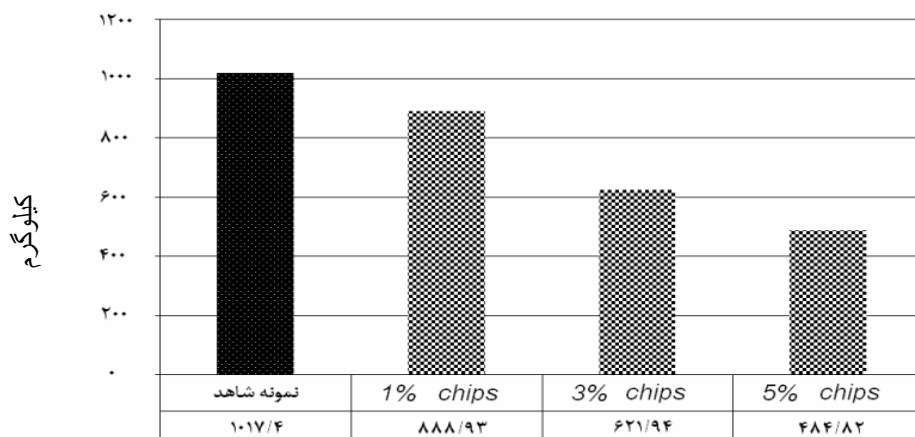
ترافیک سنگین		ترافیک متوسط		ترافیک سبک		روش ماشال (حدود مجاز)
MAX	MIN	MAX	MIN	MAX	MIN	
۷۵	۷۵	۵۰	۵۰	۳۵	۳۵	تراکم، تعداد ضربات به هر طرف نمونه
	۸۰۰		۵۵۰		۳۵۰	مقاومت (Kg)
۳/۵	۲	۴	۲	۴/۵	۲	روانی (mm)
۵	۳	۵	۳	۵	۳	درصد فضای خالی
جدول ۵	جدول ۵	جدول ۵	جدول ۵	جدول ۵	جدول ۵	درصد فضای خالی بین مصالح سنگی (VMA)
۷۵	۶۵	۷۸	۶۵	۸۰	۷۰	درصد فضای خالی پر شده با قیر (VFB)

جدول ۵) کمینه (min) فضای خالی بین مصالح سنگی (درصد)

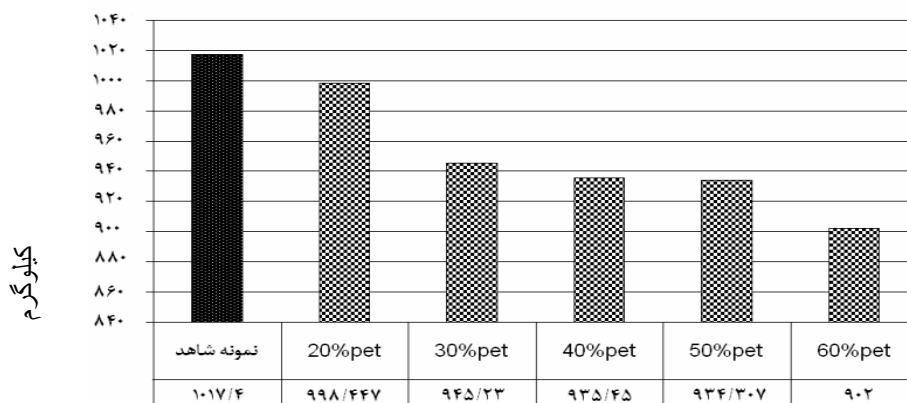
کمینه (min) VMA %			بزرگترین اندازه اسمی سنگدانه ها (mm)
۳%	۴%	۵%	
۱۴	۱۳	۱۲	۱۹
۱۵	۱۴	۱۳	۱۲/۵
۱۶	۱۵	۱۴	۹/۵

الف) گرانول PET : شکل ۱ نتایج آزمایش مقاومت بر روی نمونه های شاهد و پلاسفالت را نشان می دهد. مقاومت نمونه شاهد ۱۰۱۷/۴ کیلوگرم بوده است. همانطور که در شکل ملاحظه می شود، در کلیه نمونه های پلاسفالت، مقدار مقاومت کمتر از نمونه شاهد است و با افزایش میزان گرانول های PET، مقدار مقاومت نمونه های پلاسفالت کاهش می یابد. بیشینه مقاومت نمونه های پلاسفالت مربوط به نمونه ۲۰ درصد جایگزینی گرانول PET با مصالح سنگی با اندازه (۴/۷۵) - (۲/۳۶ mm) می باشد که باعث کاهش ۱/۸ درصدی مقاومت مارشال گردیده است. این در حالی است که میزان مقاومت این نمونه پلاسفالت، علیرغم این کاهش، هنوز هم حدود ۲ برابر حداقل مقاومت مجاز استاندارد ایران (جدول ۴) می باشد. این کاهش مقاومت در هنگام افزایش درصد گرانول های PET ممکن است به خاطر کمتر بودن اصطکاک داخلی گرانولهای PET نسبت به مصالح سنگی باشد.

ب) چپس PET: همان طور که در شکل ۲ ملاحظه می شود، با افزودن چپس های PET، مقدار مقاومت به طور قابل توجهی کاهش می یابد. به نظر می رسد اصلی ترین دلیل این موضوع، پولکی بودن دانه های چپس PET باشد.

شکل (۱) نتایج مقاومت مارشال برای آزمایش جایگزینی گرانول PET

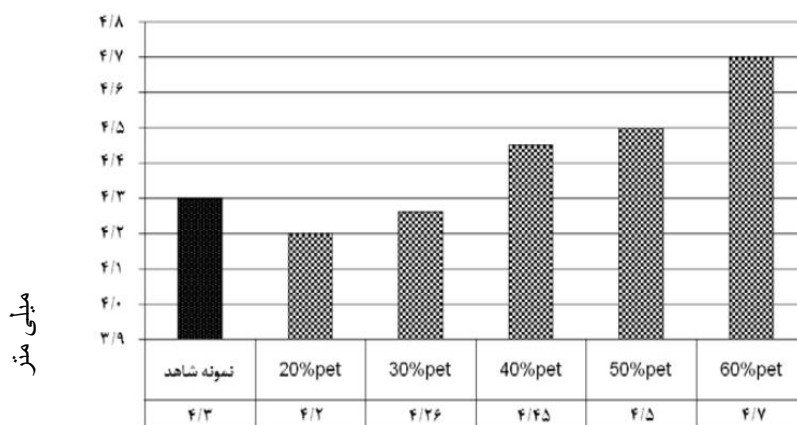

شکل (۲) نتایج آزمایش مقاومت مارشال برای افزودن خرده های PET

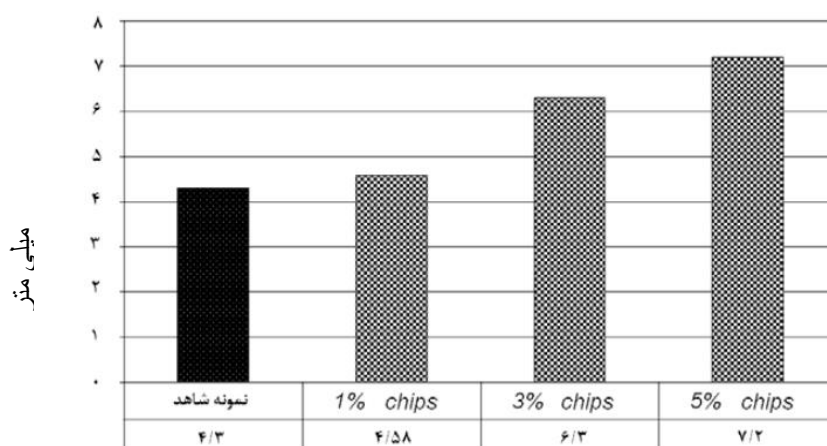
۴-۱-۲. آزمایش روانی مارشال

روانی، تغییر شکل قرائت شده (بر حسب میلیمتر) در هنگام بیشینه بارگذاری و گسیختگی است. الف) گرانول PET: مقدار روانی نمونه شاهد ۴/۳ mm بوده است که کمی بیش از حد استاندارد می باشد. همان طور که در شکل ۳ نشان داده شده است، این مقدار، با جایگزینی ۲۰ درصد گرانول PET با مصالح سنگی هم اندازه، باعث بهبود میزان روانی می گردد. ولی با بیشتر شدن درصد جایگزینی گرانول، مقدار روانی مجددا افزایش می یابد. به نظر می رسد دلیل کاهش روانی، چسبندگی بهتر گرانولهای PET و قیر به یکدیگر است. ولی با افزایش میزان جایگزینی، عامل اصطکاک داخلی به چسبندگی غلبه می کند.

ب) چپیس PET: مقادیر مربوط به روانی در شکل ۴ آورده شده است. مقدار روانی نیز همانطور که انتظار می رفت، افزایش قابل ملاحظه ای داشته که مانند پارامتر مقاومت، پولکی بودن چپیسهای PET، می تواند دلیل آن باشد.

شکل ۳) مقایسه روانی نمونه ها با درصدهای مختلف گرانول PET

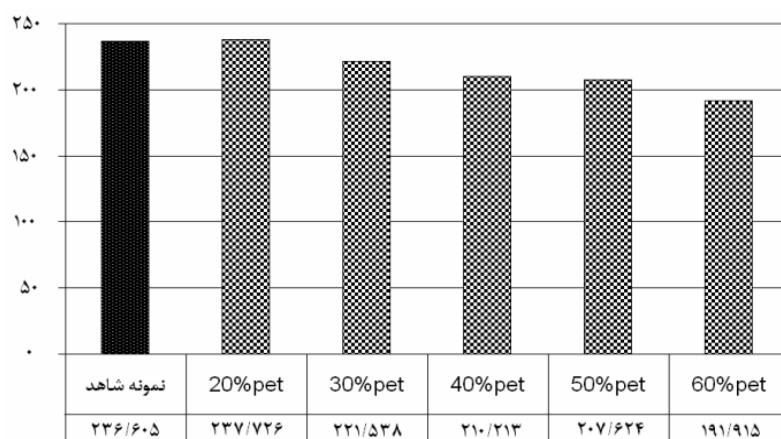
شکل ۴) مقایسه روانی نمونه ها با درصدهای مختلف خرده های PET

۴-۱-۳ نسبت مارشال

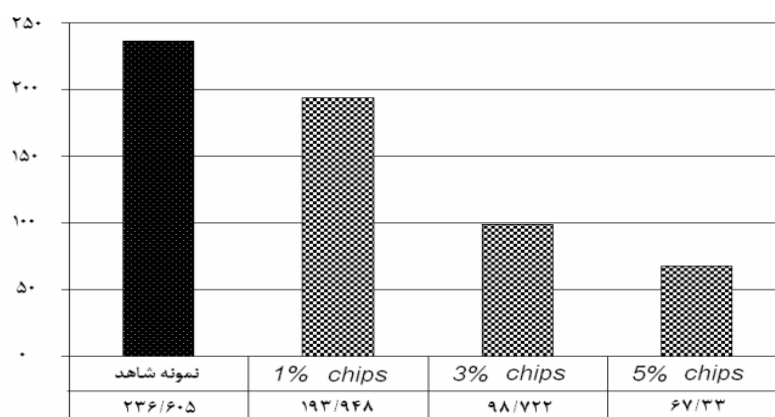
پارامتر نسبت مارشال، نسبت مقاومت به روانی است که شاخصی برای استحکام مخلوط آسفالتی است. از آنجا که نسبت مارشال، نسبت پایداری به تغییر شکل را بیان می کند، هر اندازه این میزان بیشتر باشد، مخلوطی مستحکم تر و با قابلیت بارگذاری بیشتر و در عین حال انعطاف پذیرتر به دست می آید (مهرجردی، ۱۳۸۰).

الف) گرانول PET: از آنجا که نسبت مارشال، نسبت پایداری به تغییر شکل را بیان می کند، هر اندازه این میزان بیشتر باشد، مخلوطی مستحکم تر و با قابلیت بارگذاری بیشتر و در عین حال انعطاف پذیرتر به دست می آید. مقادیر نسبت مارشال برای مخلوط شاهد و مخلوط های پلاسفالت در شکل ۵ آمده است. نسبت مارشال مخلوط شاهد $236/6 \text{ Kg/mm}$ بوده که این میزان برای پلاسفالت ۲۰ درصد حدود ۰/۵ درصد افزایش پیدا کرده است.

ب) چپیس PET نسبت مارشال نیز مانند سایر پارامترها دچار تغییرات گردیده و کاهش زیادی داشته است (شکل ۶)

شکل ۵) مقایسه نسبت مارشال با درصدهای مختلف گرانول PET

شکل ۶) مقایسه نسبت مارشال با درصدهای مختلف چیپس PET

۴-۲. آزمایش تاثیر لاستیک در روسازی اسفالت

طبق آزمایشات انجام شده توسط آقایان شاکری، مقدس نژاد و کشاورزاد مواد آزمایشی به کار رفته به روش زیر مورد آزمایش قرار گرفته شدند (شاکری و همکاران، ۱۳۹۰)

در این تحقیق از قیر ۶۰/۷۰ پالایشگاه اصفهان به عنوان قیر پایه با مشخصات ارائه شده در جدول ۳ استفاده شده و همچنین مشخصات مصالح سنگی مورد استفاده در جدول ۶ آورده شده است. نمونه های آسفالتی مطابق استاندارد ASTM-D1559 ساخته شد، همچنین برای ساخت نمونه های آسفالتی از دانه بندی پیوسته شماره ۴ نشریه ۲۳۴ سازمان برنامه و بودجه استفاده شد که در جدول ۷ مشخصات آن آورده شده است.

جدول ۶) خصوصیات مصالح سنگی

نام آزمایش	شماره استاندارد	حدود استاندارد برای رویه آسفالتی	نتیجه آزمایش
سایش لس انجلس	ASTM-C131	<30%	23%
تمیزی (هم ارز ماسه)	ASTM-D2419	>50%	63/2%
درصد جذب آب	ASTM-C127	<2/5%	0/96%
چگالی مصالح	ASTM-C127	-	2/58gr/cm ³
مقاومت فشاری	ASTM-D692	-	400Kg/cm ²

جدول ۷) مشخصات دانه بندی مورد استفاده در تهیه نمونه های آسفالتی.

اندازه الک	درصد عبوری از هر الک	میانگین درصد عبوری	میانگین درصد مانده	وزن مورد نیاز برای نمونه ۱۲۰۰ گرمی
۱۹ میلیمتر (۳/۴ اینچ)	۱۰۰	۱۰۰	۰	۰
۱۲/۵ میلیمتر (۳/۴ اینچ)	۹۰-۱۰۰	۹۵	۵	۶۰
۴/۷۵ میلیمتر (۳/۴ اینچ)	۴۴-۷۴	۵۹	۳۶	۴۳۲
۲/۳۶ میلیمتر (۳/۴ اینچ)	۲۸-۵۸	۴۳	۱۶	۱۹۲
۰/۳ میلیمتر (۳/۴ اینچ)	۵-۲۱	۱۳	۳۰	۳۶۰
۰/۰۷۵ میلیمتر (۳/۴ اینچ)	۲-۱۰	۶	۷	۸۴
عبوری از الک شماره ۲۰۰	-	-	۶	۷۲

۴-۲-۱. آزمایش مقاومت مارشال

در این نمونه، آسفالت لاستیکی دارای مقاومت مارشال ۸۷۰ کیلوگرم است و حدود ۳ درصد نسبت به آسفالت معمولی افزایش مقاومت داشته است. و دارای مقاومت بیشتری در برابر بارهای وارده به روسازی می باشد و در شرایط با ترافیک عملکرد مطلوبی خواهد داشت.

۴-۲-۲. آزمایش مدول برجهنگی

مدول برجهنگی آسفالت یکی از معیارهای مهم در تعیین ضخامت و طراحی لایه های روسازی می باشد. نتایج حاصل از این آزمایش مطابق با استاندارد ASTM-D 4123 انجام شده است نشان می دهد که استفاده از آسفالت لاستیکی به علت مدول برجهنگی بیشتر آسفالت می تواند در کاهش ضخامت لایه های آسفالتی نقش موثری داشته باشد. در این نمونه اضافه کردن پودر لاستیک باعث افزایش ۳۴ درصدی مدول برجهنگی نمونه های لاستیکی (۳۱۵۰ کیلونیوتن) نسبت به نمونه های معمولی شده است.

۴-۳-۳. آزمایش کشش غیرمستقیم

آزمایش کشش غیرمستقیم آسفالت به علت شرایط ویژه بارگذاری نمونه آسفالتی، نشان دهنده میزان چسبندگی بهتر قیر به مصالح سنگی می باشد. آزمایش کشش غیر مستقیم انجام شده بر روی نمونه های آسفالت معمولی و آسفالت لاستیکی نشان می دهد که استفاده از پودر لاستیک می تواند در چسبندگی بهتر قیر به مصالح سنگی موثر باشد (حدود ۱۴ درصد) و در این نمونه آسفالت لاستیکی ۴/۸۱ کیلو نیوتن مقاومت در کشش غیر مستقیم از خود نشان داد.

۵. نتیجه ها و بحث ها

۵-۱. تاثیر PET بر روسازی آسفالت

طبق آزمایشات انجام شده توسط آقایان مقانکی، گنجی فر و حسنی، از بررسی این مطالعه آزمایشگاهی، نتایج زیر بدست آمده است:

میزان نسبت مارشال مخلوط پلاسفالت در مقایسه با مخلوط شاهد، نه تنها کاهشی نداشته، بلکه حدود ۰/۵ درصد افزایش یافته است. مقدار روانی مخلوط پلاسفالت در مقایسه با مخلوط شاهد، مناسب تر شده و به حدود استاندارد نزدیک شده است. علیرغم کاهش ۱/۸ درصدی مقاومت مارشال، مقدار مقاومت نمونه پلاسفالت حدود ۲ برابر حداقل مقاومت مجاز استاندارد روسازی راههای ایران است.

۵-۲. تاثیر لاستیک فرسوده در روسازی آسفالت

طبق آزمایشات انجام شده توسط آقایان شاکری، مقدس نژاد و کشاورزاد، نتایج آزمایشگاهی نشان می دهد که استفاده از پودر لاستیک باعث موار زیر می شود:

(a) افزایش مقاومت مارشال

(b) افزایش مدول برجهنگی

(c) افزایش مقاومت در برابر کشش غیرمستقیم

مزیت استفاده از قیر لاستیکی، افزایش طول عمر روسازی است. یک پروژه در برزیل نشان داد که افزودن ۱۵ درصد لاستیک به قیر باعث می شود که ترک های ایجاد شده در آسفالت تولیدی نسبت به آسفالت مرسوم ۵ تا ۶ برابر آهسته تر پخش شوند (نوز و همکاران، ۲۰۰۵). پروژه مشابهی در ژاپن نشان داد که پایداری دینامیکی چنین مخلوط هایی بیشتر است. قیمت آسفالت لاستیکی بسته به محل و نوع آسفالت از ۲۰ تا ۱۶۰ درصد گران تر است (تورتوم و همکاران، ۲۰۰۵). البته تحقیقات LCCA نشان داد که آسفالت لاستیکی در طول عمر ۳۰ تا ۴۰ ساله مقرون به صرفه تر از نوع مرسوم آن است.

۶. نتیجه گیری

با توجه به افزایش جمعیت و تولید انبوه وسایل نقلیه در کشور، نیاز به توسعه راه ها و ایجاد مسیرهای جدید احساس می شود. همچنین افزایش جمعیت سبب تولید سالانه مقادیر انبوهی ضایعات و مواد زاید می شود که می تواند هزینه های بسیار زیادی برای حمل و دفن و علاوه بر آن اثرات زیست محیطی مخربی به همراه داشته باشد. با توجه به تحقیقات و آزمایشات انجام گرفته در زمینه استفاده از مواد زاید در روسازی راه، مشاهده می گردد که علاوه بر استفاده از این مواد در ساخت راه می توان از دفن و رها سازی مواد زاید جلوگیری به عمل آورد و می توان به حفظ محیط زیست کمک کرد. همچنین مشاهده می گردد استفاده از این مواد در بعضی موارد حتی باعث بهبود رفتار روسازی راه می گردد. استفاده از این مواد به جای مصالح معمول در ساخت روسازی و همچنین بازیافت مواد دور ریختنی به حفظ منابع کشور ها کمک می کند. طبق نتایج حاصل از تحقیقات فوق خلاصه ای از تأثیرات استفاده از مواد دور ریختنی به صورت زیر ارائه می شود:

(۱) ضایعات پلاستیکی که اصطلاحاً PET نامیده می شوند، با توجه به ساختار پلیمری شان بسیار دیر تجزیه بوده و می توانند باعث کاهش حاصل خیزی در خاک های کشاورزی نیز بشوند. یکی از موارد استفاده از این مواد در روسازی راه می باشد. ضایعات پلاستیکی در مخلوط آسفالت به دو شیوه چپس و گرانول PET مورد استفاده قرار می گیرند و می تواند باعث کاهش قابل توجه مصرف مصالح سنگی در روسازی، افزایش میزان روانی مخلوط و بهبود خواص مکانیکی و مقاومتی رویه آسفالتی شوند.

(۲) با جایگزینی ۲۰ درصد گرانول، وزن مخصوص، روانی، مقاومت مارشال کاهش می یابد و نسبت مارشال تقریباً ثابت می ماند. علاوه بر این باعث کاهش ۵ درصد مصرف مصالح سنگی شده و مقدار زیادی از ضایعات را به مصرف می رساند.

(۳) ضایعات پلاستیکی در مخلوط آسفالت به دو شیوه چپس و گرانول PET مورد استفاده قرار می گیرند و گرانول نسبت به چپس PET عملکرد بهتری دارد زیرا خرده یا چپس PET به دلیل پولکی بودن مقاومت کمتری از خود نشان می دهد.

(۴) مقاومت مارشال بیشتر، جریان بیشتر، سختی بیشتر، خزش کمتر، مدول سختی کششی غیر مستقیم بیشتر، مقاومت کششی غیرمستقیم بیشتر، بهبود در برابر ترک و پایداری بیشتر با استفاده از مواد پلاستیکی و لاستیک های فرسوده در مخلوط آسفالت (۵) استفاده از خرده لاستیک به عنوان ماده ضایعاتی در روسازی راه می تواند سالیانه حجم عظیمی از این مواد را به طور مجدد مورد استفاده قرار دهد. این ماده ضایعاتی دارای کاربردهای فراوانی در صنایع مختلف و از جمله روسازی بوده و می تواند مزایای زیادی از جمله بهبود خواص قیر، دوام بالاتر در برابر رطوبت، اکسیداسیون، خستگی و بهبود ترک خوردگی در مخلوط آسفالتی ایجاد کند.

(۶) افزایش پارامتر های مقاومتی و دینامیکی آسفالت لاستیکی نسبت به آسفالت معمولی

۷. مراجع

احمدی نژاد، محمود. ۱۳۸۳. "آسفالت ها دوباره جان میگیرند". جام جم، صفحه ۱۰

آیین نامه روسازی آسفالتی راههای ایران نشریه شماره ۲۳۴، معاونت امور فنی، دفتر تدوین ضوابط و معیارهای فنی، سازمان مدیریت و ریزی برنامه کشور؛ مرکز تحقیقات و آموزش، وزارت راه و ترابری؛ انتشارات سازمان مدیریت و ریزی برنامه کشور، ۱۳۹۰

طباطبایی، سیدعباس، کیاست، علیرضا، مطلق، علی اکبر. ۱۳۸۹. "استفاده از ضایعات پلاستیکی در ساخت پلاسفالت و یا بازیافت کردن آنها". چهارمین همایش تخصصی مهندسی محیط زیست. ص ۲.

عابدین مقانکی، امیر، گنجی دوست، حسین، حسینی، ابوالفضل. ۱۳۸۷. "استفاده از ضایعات PET در مخلوط های آسفالتی". دومین همایش تخصصی محیط زیست

عمرانی، قاسم علی. (۱۳۸۹). "جلد اول مواد زاید جامد". مرکز انتشارات علمی دانشگاه آزاد اسلامی

عمرانی، قاسم علی، منوری، سید مسعود، جوزی، سیدعلی، زمانی، ندا. (۱۳۸۸)، "مدیریت بازیافت شیشه در شهر تهران". نشریه علوم و تکنولوژی محیط زیست، دوره یازدهم، شماره چهار، زمستان

فخری، منصور، دولتعلی زاده، مریم. ۱۳۹۰. "استفاده و تأثیر مواد زاید در روسازی راه". ششمین کنگره ملی مهندسی عمران، دانشگاه سمنان، صفحه ۲

قاسمی، مجتبی، مرنودی، سیدمرتضی. ۱۳۹۰. "بهینه سازی آسفالت با استفاده از مواد بازیافتی". همایش ملی اصلاح الگوی تولید و مصرف، کرمان.

قائمیان، محسن، متولی عنبران، سید مهیار، مسافری، مهدی. ۱۳۸۳. "نجات از زلزله با بطری های یکبار مصرف". همشهری، صفحه ۲۲

Abukhattala M. ۲۰۱۶. "Use of Recycled Materials in Road Construction". Proceedings of the 2nd International Conference on Civil, Structural and Transportation Engineering (ICCSTE'16) Ottawa, Canada., Paper No. 138

Ashish T. Asutosh¹ & Nawari O. Nawari². "Integration of Recycled Industrial Wastes into Pavement Design and Construction for a Sustainable Future". Journal of Sustainable Development; 10 (1):9-23, 2017

Tortum et al., 2005 A. Tortum, C. Celik and A.C. Aydin, "Determination of the optimum condition for tyre rubber in asphalt concrete", Build Environ 40 (2005), pp. 1492-1504

Nunez et al., 2005 W.P. Nunez, J.A.P. Ceratti, V. Wickbouldt, L.A.T. Brito and J.A. Oliveira, "Delaying crack reflection in overlays, MAIREPAV4, Belfast, UK .